

pligtslovens § 5 gennemføres, ingen Interesse for Udskrivningsvæsenet, men er til stor Byrde for de Paagjældende.

Til § 54.

Denne Paragraphs Indhold er overensstemmende med Værnepligtslovens § 6.

Til § 55.

Förinden Værnepligtsloven af 2den Marts 1861 kundgjordes, bleve Sager angaaende Overtrædelser af Værnepligtslovgivningen ordentligvis behandlede som offentlige Politisager. Dette forandrede ved hin Lovs § 47, der bestemmer, at de i Loven omhandlede Bøder skulle dikteres af Sessjonen eller for det befarne Mandstabs Bedkommende af Udskrivningschefen, dog saaledes at den Paagjældende inden en vis Frist kan begjære Sagen afgjort ved Domstolene som offentlig Politisag.

Denne Bestemmelse kan Ministeriet ikke ansee for hensigtsmæssig, navnlig ikke naar, som i nærværende Udkast foreslaaet, Bøderne ikke ere lovbestemte. Den nuværende Ordning medfører mange Ulemper, hvoraf det ikke er den mindste, at der ofte hengaaer lang Tid, efterat Forseelsen er begaaet, inden Bøden ikjendes den Skyldige. Den, der saaledes i Januar Maaned 1866 har forsomt at anmelde en Dreng til Optagelse i Rullen, har først paa den i Efteraaret 1867 afholdte Sessjon, den første efterat Drengen i Januar 1867 er optaget i Rullen, kunnet ikjendes den i § 7 fastsatte Bøde af 2 Rd., hvorefter den Paagjældende endnu kan fordre en Frist af 6 Uger, inden hvilken han kan begjære Sagen afgjort som offentlig Politisag. Der vil i dette Tilfælde hengaae over 2 Aar, inden Bøden indkommer eller i Mangel af Betaling affones. Havde offentlig Politisag strax kunnet anlægges, kunde Sagen have været endelig afgjort en Maaned, efterat Forseelsen var begaaet eller var kommet til bedkommende Embedsmands Kundskab.

Bøderne skulle i Reglen ikjendes enten Personer, der ikke ere værnepligtige (jfr. Værnepligtslovens §§ 7 og 24, 5te Stykke,) eller

Værnepligtige, der ikke ere forpligtede til at møde for den paagjældende Sessjon (jfr. Værnepligtslovens §§ 36, 40 og 43). I disse Tilfælde medfører Bødesagernes Behandling af Sessjonen et ikke ringe Tidstab for denne, som det navnlig nu, da Sessjonskredsene forstørres, er af Interesse at undgaae. Det er derhos allerede af den Grund, at de, der skulle idømmes Bøder, ordentligvis ikke møde for Sessjonen, ofte vanskeligt for denne at faae Sagen saaledes oplyst, at den kan tage det tilbørlige Hensyn til de forskellige Omstændigheder, der kunne forhøje eller formindste Strafskylden, eller til den Skyldiges Formuesforhold.

Ministeriet troer saaledes, at afgjørende Grunde tale for at forandre den her omhandlede Bestemmelse i Værnepligtsloven og at henlægge disse Sagers Behandling til de offentlige Politiretter.

I de Tilfælde, hvor den Paagjældende paa Sessjonen erholder Bedtegning om at skulle tiltales til Straf (nærværende Udkasts § 13), vil Lægdsforstanderen i sin Egenkab af Politimester strax, efterat Sessjonen i Lægdsforstanderkredsen er sluttet, kunne træffe de fornødne Foranstaltninger til Sagens Forfolgning. I de andre hyppigst forekommende Tilfælde, hvor den paagjældende Overtrædelse af Værnepligtsloven ikke vedrører Sessjonsbehandlingen (jfr. §§ 7, 33, 36, 46, 48, 50, 51 og 52) vil Sagen, saasnart Overtrædelseren kommer til Lægdsforstanderens Kundskab, om fornødent ved en Meddelelse fra Udskrivningschefen, strax kunne forfølges ved Politiretten, medens den efter den nugjældende Regel maa beroe til næste Sessjon. I Kjøbenhavn vil i Reglen en Meddelelse fra Udskrivningschefen til Politidirektøren være nødvendig.

Man skal blot endnu, inden man gaaer over til at omhandle de i de følgende Paragrapher optagne midlertidige Bestemmelser, bemærke, at Ministeriet ikke i nærværende Udkast har optaget en Bestemmelse svarende til Værnepligtslovens § 50. Denne Bestemmelse, der er overført i Loven af 2den Marts 1861 fra Loven af 12te Februar 1849 § 12, er i den